

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Co/121/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812206713
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6812206713.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Antalovej a členov senátu JUDr. Jany Novotnej a JUDr. Jozefa Zlochu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 6C/331/2012-69 zo dňa 14.10.2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Revúca (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č.k. 6C/331/2012-69 zo dňa 14.10.2014 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť náhradu škody vo výške 125,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 453,62 Eur z titulu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom okresného súdu. Tvrdený nesprávny úradný postup okresného súdu mal spočívať v tom, že v exekučnej veci rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej lehote (dňa 02.08.2011, t.j. viac ako 246 dní). Náhradu trov konania žalovanému nepriznal. Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými podaniami účastníkov konania a ich prílohami a exekučným spisom Okresného súdu Revúca č.k. 4Er/23/2011, z ktorého zistil, že návrh na vykonanie exekúcie bol žalobcom spísaný u súdneho exekútora dňa 29.11.2010 a dňa 17.01.2011 bola exekučnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcu ako oprávneného proti povinnej Gabriele Sendreiovej, na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Exekučný súd dňa 13.07.2011 uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.08.2011.

Prvostupňový súd konštatoval, že zo strany žalobcu nebol preukázaný nesprávny úradný postup zo strany exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. S poukazom na § 44 ods. 2 veta in fine Exekučného poriadku uviedol, že súdna prax sa ustálila na závere, že lehota 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak exekučný súd pre rozpor žiadosti, návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietne, pričom poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 605/2012 zo dňa 14.12.2012, sp. zn. II.ÚS 520/2012 zo dňa 10.07.2013, sp. zn. II.ÚS 248/2013 zo dňa 25.04.2013, sp. zn. II.ÚS 112/2013 zo dňa 13.02.2013

uzavrel, že nemožno vzhliadnuť nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci v tom, že nebola dodržaná zákonná lehota na vykonanie úkonu alebo vydanie rozhodnutia, nakoľko táto v tomto prípade nie je stanovená.

Pokiaľ žalobca namietal zbytočné prieťahy v konaní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do zamietnutia žiadosti, okresný súd uviedol, že exekučný súd je v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku povinný skúmať súlad návrhu na vykonanie exekúcie, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom. Skúmanie návrhu na vykonanie exekúcie a žiadosti o udelenie poverenia z hľadiska ich formálnych a obsahových náležitostí predpísaných zákonom nespôsobuje vo všeobecnosti exekučnému súdu väčšie ťažkosti a nie je časovo náročné. Avšak vzhľadom na množstvo takýchto návrhov a žiadostí podaných na exekučnom súde v krátkom časovom období po sebe si vyžadovalo ich kvalifikované posúdenie exekučným súdom dlhší čas, čo však nemožno považovať za zbytočné prieťahy v konaní (viď. Napr. Uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 606/2012 zo dňa 04.12.2012, sp. zn. II.ÚS 245/2013 zo dňa 25.04.2013). Vzhľadom k tomu, že v predmetnej exekučnej veci je exekučným titulom rozhodnutie podľa §41ods. 2 Exekučného poriadku, je možné uvažovať o širšej prieskumnej právomoci exekučného súdu pri vydávaní poverenia. Exekučný súd teda skúmal, či samotný rozhodcovský rozsudok nie je nulitným právnym aktom v prípade, že rozhodcovský súd nemal právomoc ho vydať na základe neplatnej rozhodcovskej doložky zakotvenej v zmluve. Exekučný súd preto skúmal prípustnosť tejto exekúcie a dospel k záveru, že dojednanie vo formulárovej zmluve o úvere, na základe ktorej bola založená právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie zmluvy o úvere, ktorú exekučný súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 4 písm. r/ OZ, a je preto v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatné. Exekučný titul vydaný na základe neplatného ustanovenia zmluvy bol vydaný v rozpore so zákonom, a preto žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia zamietol. Súd z exekučného spisu nemal preukázané tvrdenia žalobcu, že urgoval vydanie poverenia sedemkrát, z toho dvakrát formou sťažnosti na prieťahy v konaní. Exekučný súd konštatoval, že po prihliadnutí na všetky okolnosti prípadu dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do zamietnutia žiadosti nie je takej povahy, aby bolo možné vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca v predmetnej veci nepodal ani sťažnosť na prieťahy v konaní, ani sťažnosť na Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva.

Vzhľadom k tomu, že prvostupňový súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci v nevykonaní úkonu alebo nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, ani v existencii zbytočných prieťahov v konaní a porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, resp. nezákonnosť vydaného rozhodnutia exekučného súdu ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ako aj jeden z predpokladov vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, žalobu ako nedôvodnú zamietol. Keďže nebol preukázaný prvý predpoklad vzniku nároku na náhradu škody a nemajetkovú ujmu, nemá podľa prvostupňového súdu právny význam zaoberať sa ďalšími predpokladmi ich vzniku, ako ani ich výškou. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd oprel o ustanovenie § 3 ods. 1 písm. d) a § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. a § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. V odvolaní poukázal na to, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Odvolateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložili súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto podľa odvolateľa nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Ak tak spravil, odňal tým žalobcovi právo na konanie pred súdom. Súd ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania, žalobca pritom trval na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Žalobca nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniu žalovaného, ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Odvolateľ ďalej namietal, že tvrdenia okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešpondujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Je dôležité skúmať nielen moment, kedy súd rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil súdnemu exekútorovi. Žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov a nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Ďalej namietal, že neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania v situácii, kedy bolo

potrebné vo veci vykonať dokazovanie navrhnutými dôkazmi - listinami založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa žalovaný vôbec nevyjadril k podanej žalobe mal súd umožniť žalobcovi uplatňovať svoje stanoviská v súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Ak tak neurobil a vo veci konal, s konečnou platnosťou rozhodol, porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého rozsah a obsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Ak súd zistil, že existuje skutočnosť brániaca vydať pre žalobcu pozitívne rozhodnutie, musel o tom informovať účastníkov konania v spore umožnením, aby sa k tomu konkrétne vyjadrili. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní - rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaoberal uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Žalobca predložil znalecký posudok o vzniku škody, ktorým je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku a to v posudku určenej výške. Žalobca v odvolaní zároveň namietal, že prvostupňový súd bol povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej osobitne rozhodnúť o jeho návrhu na prerušenie konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nebolo potrebné zopakovať ani doplnené dokazovanie vykonané prvostupňovým súdom. Rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený v zmysle § 211 ods. 2 a § 156 ods. 1, 3 O.s.p., čo bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 30.10.2015, pričom navrhnutý rozsudok okresného súdu bol odvolacím súdom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdený.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z.,

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z.,

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

(2) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., odvolací súd po preskúmaní veci z dôvodov uvedených v odvolaní dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Odvolací súd po preskúmaní veci z dôvodov uvedených v odvolaní dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplataenia vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym postupom exekučného súdu v exekučnom konaní, ktorý nesprávny postup mal spočívať vo vydaní rozhodnutia po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie konkrétnym exekučným spisom Okresného súdu Revúca. Priamo v žalobe žalobca vzniesol námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevylúčil. Okresný súd doručil návrh žalobcu žalovanému na vyjadrenie, vyjadrenie žalovaného k žalobe doručil žalobcovi dňa 22.04.2013, obidvom účastníkom konania doručil písomné poučenie účastníka konania o.i. aj podľa § 120 ods. 4 O.s.p. Na svojej úradnej tabuli okresný súd v zmysle § 156 ods. 3 O.s.p. riadne a včas oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku; po uplynutí 5-dňovej zákonnej lehoty okresný súd následne vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a rozsudok verejne vyhlásil, o čom svedčí zápisnica o verejnom vyhlásení rozsudku. K spisu okresného súdu je pripojená v napadnutom rozsudku uvedená fotokópia exekučného spisu 4Er/23/2011. V tomto exekučnom konaní mala byť žalobcovi podľa návrhu vo veci samej nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená tvrdená škoda a nemajetková ujma.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku okresného súdu navrhol tento zrušiť s prihliadnutím na jeho argumentáciu uvedenú v odvolaní a s prihliadnutím na ním tvrdené procesné chyby. Vzhľadom na charakter uplatnených odvolacích námietok žalobcu je potrebné zdôrazniť, že odvolací súd je viazaný konkrétnymi odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.). V prejednanom prípade je zrejmé, že pravdepodobne z dôvodu predkladania enormného množstva typových odvolaní žalobcom na rôzne súdy, odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu. Odvolanie žalobcu obsahuje zhrnutie rozličných dôvodov reagujúcich na rôzne dôvody zamietnutia návrhov na začatie konania prvostupňovými súdmi SR v obdobných veciach. V odvolaní odvolateľ namieta nedodržanie lehoty na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Poukazuje na skutočnosť, že neboli splnené podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania, zároveň však namieta, že súd vec prejednal v jeho neprítomnosti bez toho, aby na to boli splnené zákonné podmienky. V odvolaní je tak viacero rozporov a protirečení (o.i. odvolateľ namieta, že požiadal o odročenie pojednávania, resp. žiadal zrušiť termín pojednávania, hoci takúto žiadosť okresnému súdu nepodal; namieta, že okresný súd nemohol rozhodovať vo veci samej, pretože v rovnakom rozhodnutí rozhodol o žalobcovom návrhu na prerušenie konania tak, že návrh zamietol, hoci v prejednávanej veci žalobca návrh na prerušenie konania vôbec nepodal; namieta, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril, hoci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovaný doručil písomné vyjadrenie k žalobe dňa 05.03.2013), žalobca súdu pripisuje závery, ktoré tento v odvolaní napadnutom rozhodnutí nevyslovil.

Odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu smerujúce voči konkrétnym záverom okresného súdu uvedeným v napadnutom rozhodnutí, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom. V plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu odkazuje. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladu zodpovednosti žalovaného za škodu je správny, pretože žalobca nepreukázal ním tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.) sa pri posudzovaní veci krajský súd zaoberal len námietkami odvolateľa a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvolaciu námietku, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nepovažuje odvolací súd za dôvodnú. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodnutia veci založil žalobca na argumentácii, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojím nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá samotná skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec,

v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu bez ďalšieho nie je ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdení žalobcu svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 a 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013). Obdobne možno poukázať aj na uznesenie NS SR z 23.06.2013 sp. zn. 7Cdo/141/2013, podľa ktorého: „Dôvod na vylúčenie sudcu (§ 14 ods. 1 O.s.p.) nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie NS SR z 31.05.2010 sp. zn. 3Nc/14/2010). Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne svojím nesprávnym úradným postupom v inej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z.“ Rovnako možno poukázať aj na obdobnú rozhodovaciu prax v ČR pri zhodnej právnej úprave (napr. uznesenie NS ČR sp. zn. 31Nd/209/2009 zverejnené pod č. 65/2010 Sbirky soudních rozhodnutí a stanovisek). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonnú sudkyňu z prejednávania a rozhodovania vecí nevylúčil. Zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu rozhodujúceho o námietke zaujatosti (Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16NcC/112/2013-53 zo dňa 05.12.2013) bolo účastníkom riadne doručené. Iné, resp. nové dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca v odvolaní neuviedol.

Odvolacia námietka žalobcu, že mu okresný súd vyhlásením rozsudku bez nariadenia pojednávania a vykonaním dokazovania exekučným spisom v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil tak jeho právo na kontradiktórne konanie, rovnako nie je dôvodná. Okresný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade so zákonom, pretože v prejednávanej veci sa jedná vzhľadom na predmet konania o drobný spor (§ 115a ods. 2 O.s.p. v spojení s § 200ea ods. 1 a 2 O.s.p.). Zo spisu vyplýva, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku okresný súd riadne a včas oznámil na svojej úradnej tabuli (§ 156 ods. 3 O.s.p.). Žalobcovi bolo riadne doručené aj vyjadrenie žalovaného k žalobe. Zákonným postupom okresného súdu nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom; k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie mimo pojednávania (§ 122 ods. 1 O.s.p.), toto však pozostávalo len v oboznámení sa s exekučným spisom a listinami v ňom obsiahnutými, ktorý ako dôkaz navrhol vykonať samotný žalobca priamo v žalobe. Žalobca bol účastníkom uvedeného exekučného konania, a teda obsah exekučného spisu z hľadiska tvrdených skutočností o dobe od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia exekučného súdu mu bol nepochybne známy, nakoľko z exekučného spisu vyplýva, že všetky rozhodnutia v exekučnom konaní boli žalobcovi riadne doručené. Iné dokazovanie žalobca nenavrhol a okresný súd nevykonával.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že okresný súd bol povinný pred rozhodnutím vo veci samej právoplatne rozhodnúť o žalobcom podanom návrhu na prerušenie konania, túto námietku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže žalobca v konaní pred okresným súdom takýto návrh nepredložil. Rovnako nekorešpondujúca s obsahom súdneho spisu bola aj námietka odvolateľa, že okresný súd rozhodol napriek tomu, že žalobca požiadal o odročenie pojednávania.

Odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie prvostupňového súdu. V plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu odkazuje. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladu zodpovednosti žalovaného za škodu je v celom rozsahu správny, pretože žalobca nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Z pripojeného exekučného spisu vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 17.01.2011 (vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu nie je rozhodujúce, kedy začalo samotné exekučné konanie), pričom exekučný súd o žiadosti rozhodol dňa 13.07.2011 tak, že zamietol žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Žalobcom tvrdené omeškanie 246 dní preto nekorešponduje s obsahom súdneho, resp. exekučného spisu. Uvedený postup a časové obdobie nemožno považovať za nesprávny úradný postup, resp. prieťahy v konaní a je plne odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu. Vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré žalobca iniciuje pred

okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/606/2012 zo 14.12.2012 alebo sp. zn. II.ÚS/245/2013 z 25.04.2013). Túto skutočnosť je potrebné osobitne zdôrazniť najmä v prípadoch, keď titulom pre vykonanie exekúcie sú rozhodcovské rozhodnutia - rozhodcovské rozsudky. Exekučný súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi je vždy povinný skúmať, či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie. Predovšetkým je povinný skúmať, či exekučný titul podľa § 41 Exekučného poriadku má všetky zákonné atribúty a či nie je v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku). V prípade návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku je exekučný súd oprávnený aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy (doložky), je oprávnený vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov preto, aby zmluvná strana nebola uvedenou zmluvou viazaná (napr. uznesenie NS SR z 10.10.2012 sp. zn. 6Cdo/105/2011, R 66/2013). Žalobca postup súdu, ktorým skúmal splnenie formálnych a materiálnych predpokladov pre vedenie exekúcie, vytýka teda exekučnému súdu bezdôvodne.

K okolnostiam daného prípadu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že z jeho rozhodovacej činnosti je mu známe, že žalobca podával návrhy na vykonanie exekúcie hromadne, teda v rovnakom čase zaťažil exekučný súd veľkým počtom podaní. Tak v dôsledku jeho subjektívneho konania došlo k rozhodovaniu exekučného súdu aj s určitým časovým odstupom. Jeho postup bol ovplyvnený i tým, že exekučný súd náležitým spôsobom skúmal exekučné tituly (vrátane zmlúv uzavretých medzi účastníkmi, návrhov na vykonanie exekúcie, žiadostí súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie).

Žalobca napokon v odvolaní namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaoberal uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Ani túto námietku súd nepovažoval za dôvodnú. Žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci - nesprávny úradný postup exekučného súdu. Keďže už nespĺnenie čo len jednej z viacerých podmienok zodpovednosti za škodu, ktoré musia byť splnené kumulatívne, má za následok zamietnutie žaloby, v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo preto potrebné, aby sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku osobitne zaoberal nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy, resp. splnením ďalších podmienok zodpovednosti za škodu. Táto skutočnosť preto nespôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky žalobcu za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Tieto si však do doby rozhodnutia odvolacieho súdu neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a ich vznik nemal odvolací súd preukázaný ani zo súdneho spisu. Odvolací súd mu preto náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.